

NÁŠ ČASOPIS

časopis sboru Českobratrské církve evangelické
ve Valašském Meziříčí

Listopad 2011 / 129

Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevezly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: „Ženich je tu, jděte mu naproti!“ Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. Tu řekly ty pošetilé rozumným: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!“ Ale rozumné odpověděly: „Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!“ Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: „Pane, pane, otevři nám!“ Ale on odpověděl: „Amen, pravím vám, neznám vás.“ Bďte tedy, protože neznáte den ani hodinu.

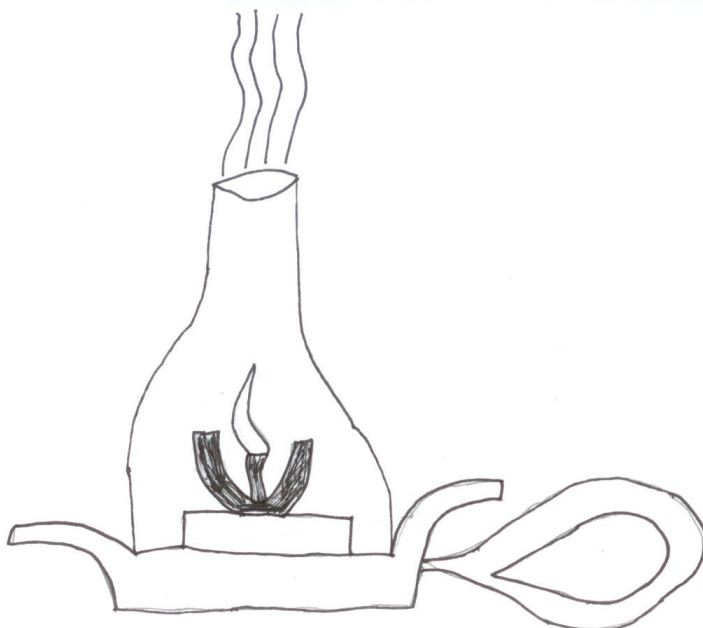
Evangelium podle Matouše 25,1-13

Milé sestry a milí bratři, poslední neděle liturgického roku obrací náš pohled k poslední věc člověka a světa. Svě smrtelnosti i Boží věčnosti se chceme dobrovolně vystavit, abychom věděli, co máme teď a tady dělat a kam nasměrovat svůj život.

Toto podobenství bychom četli tuto neděli, 6.11., kdy bude kázání pro děti na jiný text, podle rozpisu pro Nedělní školy. Proto jsem tento oddíl vybral jako základ úvahy, která uvádí Náš časopis.

O soudu jsem psal něco už minule, a toto je další text, se kterým si osobně moc nevím rady - i když, když se ptám sám sebe, jak k němu vnitřně přistoupit, naskakuje mi jasná odpověď - osobně, s pokorou a s pokáním.

Jedna „fotka“ z mého dětství, dobře uložená v mé paměti, je z dědečkova pracovního stolu - pod jeho sklem byla černá kartička a na

Obr. Matěj Hýža 10 let

ní bílou tuší stylizovaným písmem napsán verš, kterým končí naše podobenství: *Bděte, protože neznáte den ani hodinu, ve kterou Syn člověka přijde.*

Tehdy mi to trochu nahánělo hrůzu. Jako by měl být člověk napjatý celý život jako tětíva luku... Říkal jsem si, jestli nemá děda astma právě proto, a jestli to, že špatně spí, je dáno opravdu jen zdravotními obtížemi... Občas říkal, že máme "vykupovat čas" (Ef 5,16) - dodnes tomu rčení moc nerozumím; cítil jsem, že smysluplné využívání času je pro něj velmi důležité, jakoby nad ním ten apel stále visel. Ale pozitivně vyjádřeno: vím také, že s časem můj děda zacházel jako s něčím velmi vzácným, a že i čas, který jsme mohli být spolu, zpětně vidím jako velmi vzácný, cenný a naplněný. Byl jsem moc rád, že jsem mu mohl říct, když odcházel z tohoto světa, že to s ním bylo krásné.

Když se zamyslím, vzpomínám si na tu jeho cedulku docela přesně: vidím bílá písmena, zřetelná, čitelná i bez brýlí na blízko. Kontrast bílé a černé, světla a tmy. Bible k nám mluví často v ostrých kontrastech, a říká nám i nepříjemné věci.

Možná je to právě pro mě, který dělám věci na poslední chvíli, mám stále dost času... Ale pak se může stát, že bude pozdě. „Dveře byly zavřeny.“ (v.10.) Nemyslím teď jen na červená světla odjíždějícího vlaku (také jste je někdy viděli?☺), ale také na ztrátu důvěry, kterou už nemohu získat zpět – snad jsem nikdy nebyl tak smutný jako v okamžik, kdy se mi něco takového stalo... (Možná to je to místo, kde o mně platí ta Ježíšova slova z evangelia minulé neděle, určená pro Vás: „Řiďte se tím, co vám říkájí, ale podle jejich skutků nejednejte.“ - Přál bych vám, abyste se i v jiných věcech řídili ne tím, jak žiju a jak se chovám, ale tím, co slyšíme z evangelia Ježíše Krista, i když to třeba všelijak vykládám.)

Ač má toto podobenství svá „temná místa“ (zavřené dveře, družičky, které odmítnou pomoci svým „kolegyním“, neúprosný ženich a pán), je to přece jen pozitivní obraz soudu - je to svatba, ne soudní tribunál. Ženich přichází, Kristus se vrací k nám, ke své Církvi, i do světa, kde žil mezi námi lidmi.

Za podobenstvím o deseti družičkách je spousta zajímavých věcí, a kupodivu asi není hlavní věcí ta bdělost, i když to tak vypadá ze závěrečného verše, který většinou podobenství shrnuje. Někdy v kázání podám „slušný biblický výklad“, ale dnes se uchýlím k něčemu, co se prý nemá, ač to církev aspoň prvních tisíc let dělala - k alegorizaci: co může znamenat ten *olej* do lamp, kterými svítily družičky na cestu ženichovi (vizte obrázek)? A co to znamená, když vyhoří?

Určitě jste slyšeli o syndromu vyhoření. Člověk, který se rozdával (či skoro trhal na kusy, aby všem vyhověl), najednou nemůže (třeba nemůže už vůbec nic). Může to vypadat docela klidně, jako plíživá deprese, ale člověku také mohou „vylítnout pojistky“, a musí se jít hned léčit. Dříve mě štvaly ty „asertivní“ družičky, které se odmítly rozdělit o svůj olej - ale možná to nebylo sobectví, ale reálný pohled: pak by se nedostávalo ani vám ani nám.

Víme, že nikdo nemá na rozdávání z vlastních sil. Věříme a také to tak prožíváme, že rozdáváme ze sil, které nám dává Bůh, že když od nás druzí dostanou něco dobrého, že je to proto, že jsme odevzdali to, co jsme načerpali od Boha. Tušíme, že

tak jako letadlo (až na výjimky) nemůže tankovat za letu, že i my potřebujeme klid a usebrání (a že křesťanská bdělost není fyzický, ale ani psychický stav).

Zpíváme (EZ 191,5), že Bůh je světlem našim očím (i když vyhasínají). Ten obraz o dívkách, kterým došel olej, a zůstaly za zavřenými dveřmi, je tragický, ale možná je dobré si to jakoby prožít aspoň v tom podobenství - že nám ten olej došel, protože jeho dostatek pak nebudu brát jako samozřejmost a budu se v životě pít po tom, abych ho uměl čerpat, aby mi nedošel.

Ježíš určitě nechtěl, abychom měli z Božího soudu strach. Se svým varováním se nám staví do cesty, abychom se probrali: *Lidi, vždyť to není jedno, jak žijete, vždyť věčnost stojí za to, aby nad ní člověk přemýšlel, to Boží království je přece něco úžasného, „brchejte se“, vždyť jde o vás a o váš život.*

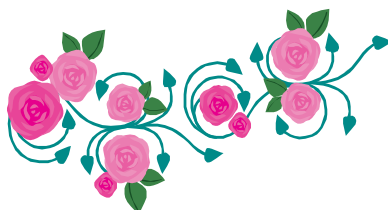
Vyberu k tomu ještě pár slov z modlitby pro tuto neděli: *Bože, děkujeme Ti, že jsi přítel života... že jsi nezanechal Ježíše, svého Syna, ve smrti, a ve spojení s ním chceš vést k životu i nás. ... V Ježíši jsi učinil počátek nového světa, ve kterém vládne spravedlnost a láska. Prosíme, zahrň nás a naše životy do příchodu svého království. ... Dej nám bdělá srdce, aby, až jednou přijde, nás nenašel spící - Tvůj Syn, Ježíš Kristus, náš Pán a bratr...*

Pestře barevný podzim Vám přeje a srdečně Vás zdraví *Daniel Heller*

Jubilanti

Josef Adámek
Zdenka Barešová
Josef Hurtuk
Milada Dančáková

Růžena Šmotková
Zdenka Bařinová
Emil Malučký

O čem jedná naše staršovstvo

- Reminiscence
  - Bratr farář poděkoval za účast na brigádách na stavbě a informoval o svatbách, které proběhly v uplynulém měsíci.
  - Byl schválen návrh, aby byly společné bohoslužby s CČSH – termín domluví br. Heller.
  - Na sborovém dni byl poprvé využit nový dataprojektor a plátno, které sbor spolu s notebookem získal z příspěvku nadace „Děti-kultura-sport“.
  - Bratr kurátor Košťál informoval o presbyterní konferenci v Jablůnce – o Wicliffově misii (www.wycliffe.cz).
- Sborový den se v listopadu nekoná (27.11. se koná Vánoční párty pro děti, zároveň koncert ZUŠ v Pržně, 20.11. koncert pro Hospic).
- Hospodářské záležitosti:
  - pokračuje stavba přístřešku, je třeba vyřešit kanalizaci, a to i kostela. Bratr Zajíček informuje o stavu věcí. Bratr Hromádka rovněž informoval a připravil písemnou

zprávu o současném stavu kanalizace. Staršovstvo br. Zajíčkovi i bratru Hromád-kovi děkuje.

- Staršovstvo souhlasí, aby byl vypracován projekt kanalizace ing. Hradilem.
- Brigáda bude v sobotu 5.11. v 8.00 hod. a v některou další sobotu v listopadu - bude upřesněna dle potřeby.
- Koncert Spirituál kvintetu pro hospic se uskuteční v neděli 20.11 2011 v našem kostele v 17.00 hod. Služba - bratr Koláček.
- Sbírka na NŠ s účelem pro vánoční trh se uskuteční v neděli 13. listopadu.
- Adventní koncert ZUŠ pro Diakonii zazní v našem kostele 11.12. v 16.00 h.
- Vánoční hra se uskuteční v našem kostele v neděli 18.12. v 16.00 hod. Bratr Heller požádá sestru J. Hurtíkovou o upečení perníčků.
- Konvent VMS bude v sobotu 12.11. 2011 na Vsetíně. Na konventu bude předsta-vena nová ředitelka Diakonie – střediska ve VM paní Zdislava Odstrčilová.
- Sestra Janírková zaslala finanční informace:
  - stav k 30. 10. 2011: pokladna: 132 279,- Kč, běžný účet: 79 407,- Kč
  - saláry hotově: 35 100,- Kč
  - saláry bankou: 77 585,- Kč
  - sbírky celkem 9 348,- Kč, z toho sbírka na sociální účely 1 978,- Kč, celocírkevní sbírky: na Fond pro sociální a charitativní pomoc 2 574,- Kč a na Jubilejní toleranč-ní dar 2 020,- Kč.
  - Sbor obdržel bezúročnou půjčku ve výši 200 000,- Kč na stavbu přístřešku od čle-na sboru se splatností do 31.1.2012. Do té doby by měl sbor obdržet půjčku od Je-ronýmovy jednoty ve výši minimálně 100 000,- Kč (přislíbeno).

Ze zápisu Tomáše Jelínka

Děti, dorost, mládež

Ještě poslední prázdninová akce - puťák

Na tradiční puťák jsme letos s mládeží vyrazili až za hranice našeho okresu a to do oblasti přírodního parku Chřiby. Naše putování započalo ve vesnici s nevábným názvem "Smraďavka". Líbilo se nám tam natolik, že jsme tam zůstali rovnou dva dny. Počet spoluputovníků se lišil den ode dne, průměr se pohyboval kolem 10 osob. Organizaci celé akce si vzal na starost Dan Bosák, za což mu patří velký dík.

Tomáš Bartoň

Sjezd (nejen) evangelické mládeže

Letošní sjezd se konal v Jihavě od 30.9 do 2.10. Téma bylo „VOKO BERE! - příležitosti a rizika v našem životě“. Voko bere je hazardní karetní hra, známá též pod názvem jednadvacet nebo black jack. Sjezdu se účastnilo necelých 500 mládežníků z různých koutů naší republiky. Přes den byl pro nás připraven bohatý program. Mohli jsme se účastnit přednášek a dílen na různá témata, byly pro nás připraveny seznamovací hry, kino, divadlo, sport a hudba. Spalo se na školách ve třídách a tělocvičnách. Během sjezdu jsme měli možnost navštívit sjezdovou kavárnu, čajovnu a PUB (posezení u bublin) - nealkoholický bar pro setkání, pro hudbu a také pro hry. Sjezd byl zakončen nedělními bohoslužbami s vysluhováním Večeře Páně. *Marta Jelínková*

Pozvání pro děti na vánoční párty

Ahoj kamaráde!

Zveme tě na naši párty s programem.

Budeme mít připravený biblický příběh, různé hry, písničky, občerstvení a také nějaké pěkné vyrábění. Těšíme se na tebe!

27. 11. 2011

od 15 hodin u Fuksů

na ulici Prostřední 1099, Štěpánov

Rodičům rádi poskytneme více informací:

Ľubica Trusínová 607 605 840

Ludmila Fuksová 777 999 261

Udalo se ve sboru

23. října – neděle díkčinění

Sborové odpoledne bylo na téma společných zážitků během léta. Jako první vyprávěl a promítal obrázky Broňa Trčka o sborovém zájezdě do Ostravy. Míša Valčíková představovala tábor malých dětí na Nivce. Velký tábor uváděl Pavel Jelínek.

Tomáš Bartoň promítal fotky z puťáku mládeže a Marta Jelínková povídala o sjezdu mládeže.

Bratr Daniel Popelář promítal obrázky ze zájezdu do chorvatského Bjeliševace. O tomto zájezdu jsme v časopise nereferovali, tak nám jej manželé Polelářovi připravili i v písemné formě:

Ke vzpomínkám na letošní léto je možné přiřadit i **zájezd do jednoho zahraničního sboru v severovýchodním Chorvatsku**. Ve dnech 18.-21.9. se malá skupinka z našeho sboru připojila k zájezdu Velké Lhoty do **Bjeliševace**, vesnice, kterou založili čeští osadníci kolem roku 1880. Vlna vystěhovalectví zasáhla tehdy i Valašsko, a tak se stalo, že valašští evangelíci zde mají své blízké i vzdálenější příbuzné s českými jmény, kteří si zachovali svůj jazyk i víru.

Od roku 2003 zde mají svůj

kostel (postavený s finanční podporou ČCE), ve kterém konají každou neděli bohoslužby v českém jazyce, a jednou měsíčně sem dojíždí chorvatský farář. Tento sbor je totiž začleněn do Chorvatské reformované církve. Proto nedělní bohoslužby 20.9.2011 s liturgií v chorvatštině, českým kázáním faráře Jana Krupy a písněmi pěveckého kroužku z Velké Lhoty, byly pro všechny slavnostní a radostné.

Naši přátelé nás přijali a ubytovali ve svých rodinách velmi přátelsky a mile a během našeho pobytu pro nás připravili mnoho zajímavých výletů a společných chvil. V sobotu se konal celodenní výlet do přírodní rezervace v národním parku Papuk, večer pak setkání v tamním kulturním domě s bohatým pohoštěním a vystoupením pěveckého krajského souboru. S obdivem jsme naslouchali spoustě českých písniček, které jsme si rádi připomněli. V neděli odpoledne jsme navštívili moderní soukromý mlýn (rodiště sestry farářové Fojtů) a 20 km vzdálené župní město Požega, kde bydlí sestra Pagáčová, kurátorka sboru.

V pondělí ráno jsme se rozloučili a vydali na 700 km dalekou cestu k domovu. Opět jsme projížděli Budapeští. Při cestě tam jen okrajem s návštěvou velkolepého mořského akvária, ale při zpáteční cestě jsme zde pobýli celé odpoledne. Viděli jsme mnoho pamětihodností a historických budov i široký Dunaj s nevídanými mosty. Domů jsme se vrátili pozdě v noci sice

unavení, ale plni dojmů a vděčnosti za tento obohacující zájezd. *manželé Popelářovi*

Sborové odpoledne bylo pěkné, sál byl plný lidí všech věkových kategorií. Menší děti přišly vždy na promítání akcí, kterých se také účastnily, jinak mizely ve vedlejším dětském koutku. Děkujeme všem, kteří si program s promítáním připravili.

Anna Jelínková

Udalo se v seniorátě

22. října se konala na Velké Lhotě radostná **svatba Hanky Bosákové**, která v našem sboru vyrostla, a **Tomáše Vémoly**. Oddával je farář Jan Krupa. Přejeme vše dobré do společného života.

Diakonie

Českobratrské církve evangelické

Domácí péče – Žerotínova 319

tel: 571 612 466

mobil: 737 966 347

č.úctu: 1855020319/0800

valmez@diakonie.cz

www.diakonievm.cz

Hospic Citadela - Žerotínova 1421

recepce: 571 629 086

fax: 571 629 085

č.úctu: 94-2556380247/0100

hospic@citadela.cz

www.citadela.cz

Podzimní týden pro seniory v Bystřici pod Hostýnem

24. 9. – 30. 9. 2011 se konal v pořadí již 33. Sociálně – rekondiční pobyt pro klienty Diakonie ČCE střediska ve Valašském Meziříčí. 15 klientů a 10 pracovníků zahájilo podzimní turnus společným obědem v penzionu Sola Gratia. Program následujících dnů byl velmi pestrý. Neděli jsme strávili ve společnosti pana faráře Dana

Hellera a vedoucí Městského muzea v Bystřici pod Hostýnem paní Bc. Evou Nedělníkovou. Pondělí probíhalo ve sportovním duchu a s očekáváním večerního klavírního koncertu pana Ladislava Moravetze. V úterý jsme měli možnost vyzkoušet si výtvarnou práci na téma podzimní strom. Obohacujícím pro nás byla také přednáška paní Jindřišky

Smrďochové o zážitcích z jejich cest v zahraničí. Státní svátek jsme se rozhodli strávit výletem na Sv. Hostýn. Závěrečný den pobytu jsme mohli prožít při bohoslužbě se svatou Večeří Páně, kterou nás provázel pan farář Miloš Vavrečka. Večer poslední byl plný veselí, radosti a zpěvu také díky návštěva pana Sulovského a jeho mandolíny. Vděční jsme všem, kteří se podíleli na realizaci pobytu. A jako minulý rok, tak i letos děkujeme za tak nádherné slunečné a teplé počasí. Bylo nám moc dobře.

Petra Prná

OZNÁMENÍ střediska Domácí péče

o změnách, které se udály v našem středisku:

Stěhování

Od **24. 10. 2011** nás najdete na ulici Žerotínova 319, dům sociálních služeb (budova bývalého plicního oddělení a LDN).

Diakonský šatník zůstává na svém původním místě.

Pozvání

25. listopadu od 9.00 hod. bude **den otevřených dveří** v novém sídle Diakonie domácí péče a hospice – bývalá LDN - zahájen bude ekumenickou bohoslužbou s požehnáním nových prostor.

NEŘÍKÁ SE NADARMO, ŽE NEJLEPŠÍ VĚCI JSOU ZADARMO...

Dne 6 - 21. října 2011 probíhalo stěhování naší Diakonie ČCE střediska ve Vallašském Meziříčí z ulice Vrbenská do nově zrekonstruovaného Domu sociálních služeb na Žerotínově ulici. Na profesionální stěhovací službu jsme neměli finanční prostředky a naši pracovníci v té době zajišťovali služby klientům, aby ani v tyto dny nezůstali bez pomoci.

Naším posláním je pomáhat potřebným seniorům a lidem se zdravotním postižením ve Valašském Meziříčí a okolí... Denně se setkáváme s lidmi, kteří jsou na naši pomoci závislí... Situace kolem stěhování byla pro nás něčím neobvyklým... Najednou jsme to byli my, kdo potřebují pomoc...

A pomoc se objevila v podobě strážníků Městské policie (jmenovitě: Vlastimil Musil, Vlastimil Novosad, Milan Matějovič, Petr Macíček, Karel Suchý), kteří přišli pomoci ve svém volném čase. Dalšími byli mistři odborného výcviku ze SPŠ stavební pan Milan Barabáš a pan Marcel Černoch a studenti druhého ročníku oboru truhlář. V rámci firemního dobrovolnictví přišli pracovníci Kraft Foods Valašské Meziříčí. A Adra – dobrovolnické centrum poslalo jednoho dobrovolníka. Tito všichni neúnavně nosili všechny ty skříně, stoly a krabice. Převoz věcí zase ochotně zajistily firmy LV Trans a Jelínek. Díky této pomoci se vše zvládlo bez problémů.

Na závěr si dovolím jednu myšlenku: Z médií na nás často útočí obraz světa, kde mladí lidé jsou líní, berou drogy a vyvádějí hlouposti, policisté jsou zkorumpovaní, učitelé chtějí stále jen přidat a firmy okrádají stát na daních... Já jsem na vlastní oči viděla strážníky Městské policie, jak ve svém osobním volnu dokazují, že nezištná pomoc druhým je pro ně nejen prací, ale životním stylem. Také bylo nadějně vidět učitele, kteří dokážou své studenty naučit být mistry ve svém oboru. A ještě nadějnější bylo vidět, že jim dokážou ukázat, že pomoc druhým je samozřejmou součástí života. Viděla jsem mladé lidi, kteří s respektem poslouchali své učitele a pracovali opravdu usilovně. A viděla jsem firmy, které ukázaly, že kvalitní, prosperující firma si může udělat čas i na práci, která sice nenese zisk, ale je zkrátka potřebná...

Díky těmto lidem a firmám může naše středisko Diakonie pokračovat ve své službě... Díky těmto lidem a firmám je svět o něco krásnější místo k žití...

Jitka Bajzová

Nová ředitelka střediska domácí péče

Od 1. října 2011 má naše středisko novou ředitelku **Mgr. Zdislavu Odstrčilovou**. Rozhovor s ní připravil bratr farář Daniel Heller:

Myslím si, že jako ředitelka Farní Charity Valašské Meziříčí jste jistě získala mnoho zkušeností. Co je nejvýraznější?

Pro mě byla práce v Charitě první práce, kterou jsem vykonávala jako zaměstnání. Hned po škole jsem totiž nastoupila na mateřskou dovolenou, kde jsem zůstala následujících dvanáct roků. Jsem ráda, že jsem takovou příležitost dostala, protože práci v sociálních službách, tedy být někde takto užitečná, to jsem si moc přála. Děkuji Bohu, že jsem zrovna toto mohla dělat. Jsem ráda, že jsem skrze práci v Charitě mohla poznat sociální služby, zákonitosti sociálních služeb, že jsem poznala komunitu Města Valašské Meziříčí a celého regionu, kde je také působnost Diakonie - střediska ve Valašském Meziříčí. A to, co považuju za nejvzácnější, co si nesu do další práce, je pokora vůči kolegům. Je to naše společné dílo, každý máme nějakou svou

rolí, za kterou jsme zodpovědní - vůči ostatním i vůči Bohu. Je podstatné, abychom tu práci dělali nejlépe, jak umíme, a ve spolupráci s ostatními.

Co vnímáte pro sebe jako nejzajímavější během prvního měsíce práce v Diakonii? Je pro mě velice zajímavé srovnání práce v Charitě a v Diakonii. Jednak srovnání práce Diakonie jako velké organizace (nejen střediska, ale Diakonie ČCE), v rámci celé ČR, tak i práce Charity v rámci celé ČR. Řekla bych, že Diakonie je precizněji řízena, že je v ní jasnější struktura, zodpovědnosti jsou jasnější, než jak jsem to poznala v Charitě. Na úrovni města jsme v místní Charitě dělali především služby sociální prevence, a ve středisku Diakonie děláme služby sociální péče - je zajímavé, jak rozdílné to klade nároky na pracovníky, a v návaznosti na to, jakou podporu potřebují ode mne jako ředitelky, a vůbec, od celého vedení.

Uvažujete o rozšíření střediska, o zvětšení objemu služeb nebo o zavedení nějaké nové služby? Zatím nemám konkrétní představu - teď, v tomto okamžiku, je důležité, abychom uzpůsobili organizaci naší práce prostorám, které nyní máme - před týdnem jsme se přestěhovali do nových prostor do bývalé LDN. To je úkol číslo jedna. Pak bych se chtěla zaměřit na spolupráci s Hospicem. Můžeme některé věci dělat společně, můžeme spolupracovat na některých činnostech - jedna vlaštovka už je: speciální domácí paliativní péče. Obecně lze říct, když je organizace malá a má úzké zaměření na jednu cílovou skupinu, což naše středisko má, tak je velmi zranitelná, ekonomicky i organizačně. Proto preferuji rozvoj a vznik nových činností.

Já trochu přemýšlím, co s tou budovou na Vrbenské - na Dozorčí radě jsme řešili nevýhodnost jejího pronájmu a z hlediska dotací naprosto nevhodnou alternativu prodeje...

Myslím, že budova na ulici Vrbenské by mohla být využita i na vlastní činnost střediska, příp. ve spolupráci s Hospicem. Když se podíváme na území města Valašské Meziříčí, příp. mikroregionu Meziříčsko-Kelečsko, tak se dá říct, že služby seniorům jsou pokryté nebo je jejich doplnění již naplánované. Jako příležitost vidím právě probíhající deinstitucionalizaci Domova pro lidi se zdravotním postižením v Zašové. Je možné začít komunikovat s Krajem, jestli by některé služby nemohly být provozovány u nás: např. chráněné bydlení, chráněné dílny, terapeutické dílny, podporované bydlení...

Jak se Vám daří skloubit náročnou práci s rodinou nebo se starostí o děti? Jak se mi to daří, uvidím, až budou děti dospělé - jak budou zvládat svůj život, jak budou spokojení, a také, jak budou užiteční pro ostatní a pro společnost. Usiluji o to, abych to zvládla. Myslím si, že hodně důležitý je pro děti příklad, v tom, jak se vyrovnáváme s věcmi, které nás v životě potkávají, a že se mnou mohou mluvit, o čem potřebují. Mé děti jsou teď ve věku odpoutávání se od rodičů a já jako maminka teď pro ně hraji jinou roli, než před pár lety, kdy jsem byla alfou a omegou jejich života. Někdy si myslím, že je užitečné, že doma nejsem. Navíc studuji, teď jsem ve druhém ročníku na oboru sociální práce a sociální politika; myslím, že i to je pro ně inspirativní - i ta maminka se učí.

Je nějaká oblast, kde Diakonie spolupracuje s Charitou? Mohlo by jich být

více? U pomoci potřebnému člověku je jedno, jestli ji dělá katolík nebo evangelík. Právě tady je velký prostor pro spolupráci mezi církvemi. Z hlediska existence jedné či druhé organizace je to ovlivněno tím, že „bojujeme o přežití“ - ze strany státu nemáme jisté financování, takže nám na tu spolupráci jakoby chybí čas. Snažíme se vlastní činnost ufinancovat a přečkat těžké časy. S Dobrou Krupovou jsme nestály proti sobě, spíš spolu, nebo pokojně vedle sebe. Myslím si, že právě to vedlo k tomu, že jsme získali z Města dobrou podporu našich služeb. Zvykly jsme si i jako organizace ustoupit, domluvit se ve prospěch celku. Dělavaly jsme společné koncerty, které Divoké husy podpořily - zdvojnásobily výtěžek. Vždycky jsme se domluvily, zapojily se do práce ve Městě, do komunitního plánování, předávaly jsme si informace. Otázka je, jestli jít do společných projektů. Záleží na novém řediteli Charity, nicméně já za sebe vidím, že Diakonie a Charita jsou vrcholkem ledovce, jsou tím, co je z církve vidět nejvíc, svou službou by se měly církve lidem přiblížit, jsou místem, kde je ekumena nejsnadnější.

Ovlivňuje Vaše křesťanská víra Vaše jednání ve vedoucí funkci? Hodně manažerských postupů je v souladu s křesťanstvím - vedou k respektu k člověku a ke spolupráci. Myslím si, že být dobrý manažer vlastně znamená také být dobrý křesťan. To se týká rozhodování, ale také poctivosti, např. v rozpočtech i v práci s klientem.

Významně mě ovlivňuje naděje - mám na mysli, že teď tomu, co se děje, nemůžu rozumět (a může to být i něco vůči mně úkorného), ale v kontextu celého života to může být užitečné, může to vést k mojí spáse. K životu osobnímu i pracovnímu přistupuji s nadějí, tedy že úplně nehořekuji.

Ne že složím ruce v klín - nerezignuji, že Bůh to tak chtěl, ale motivuje mě to ke kreativě, a ptám se, co za tím může být a co pro to mohu udělat - není to příležitost ke zlepšení?

Pán Bůh nás nenechá padnout, tomu prostě věřím. Nemyslím Diakonii, ale osobně. Tím nemyslím, že by pro mě nebyla Diakonie důležitá: Budu dělat, co budu moci, aby to, za co jsem zodpovědná, vzkvétalo. Může to dopadnout i jinak, ale nadějí pro mě je, že to dopadne dobře z Božího hlediska. Chci být otevřená tomu, co by tak Bůh přese mne mohl chtít - v tom kterém rozhodování.

Děkujeme za rozhovor.

Spirituál kvintet pro Citadelu

20. listopadu v 17 hodin

v evangelickém kostele ve Valašském Meziříčí

dobrovolné vstupné od 150,- Kč

výtěžek zdvojnásobí POSAD STEEL

Den otevřených dveří

Diakonie ČCE – hospic Citadela a Dům sociálních služeb

25. listopadu 2011

Srdečně zveme

Bohoslužby:

13.11.neděle	9.30	pravidelné bohoslužby káže německý farář Roland Kurz
20.11.neděle	9.30	pravidelné bohoslužby
27.11.neděle	9.30	bohoslužby s Večeří Páně, br. farář Jaroslav Voda
	15.00	- vánoční párty u Fuksů
4.12. neděle	9.30	pravidelné bohoslužby

Pravidelný měsíční program:

Sborový večer pondělí 21. 11. v 18.00

– host farář Zdeněk Píštěk z Pržna

Pravidelný týdenní program:

Středa	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	16.00	náboženství
Pátek	18.00	setkávání rodin
		v listopadu u Fuksů, tel. 777 693 124
	16.00	dorost
	18.00	mládež
Neděle	8.45	nácvik sborového zpěvu
	9.30	bohoslužby

Bohoslužby v domově důchodců v Podlesí:

Neděle co 14 dní ve 14.00

13. 11. - farář Daniel Heller

27. 11. - farář Zdeněk Píštěk

Pro zájemce sraz u kostela ve 13.30

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovnice

Věra Tyralíková

Mobil: 723 981 253

Pokladník Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Adresa sboru:

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: valasske-

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190 396 260/0300

<http://valasske->

mezirici.evangnet.cz

NÁŠ ČASOPIS

Vydáno 6. 11. 2011

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Anna Jelínková

Palackého 420/21

757 01 Val. Meziříčí

mobil: 721 935 185

anna@jelinek.eu